

Austatud Vabaühenduste Liidu liikmed

Kodanikuühiskond õitseb, kui inimestel on oskus, julgus, võimalus ja tahe aktiivselt osaleda ühiskonna kujundamises. Selleks on vaja head õigusruumi, läbipaistvaid rahastusmudeleid ja tõhusaid kaasamispraktikaid. Ikka selleks, et teostatud saaksid parimad ideed, et pikaajalise visiooniga vabaühendused ei peaks sõltuma lühiajalistest projektitoetustest, et ühtegi seadust või poliitikameedet ei kujundataks ilma sihtgrupe kaasamata.

Huvikaitse on Vabaühenduste Liidu põhiline roll ja midagi, mida liikmed Liidult ootavad. Huvikaitse on ühtlasi midagi, mis läbiva joonena ühendab tervet minu tööelu. Soovin kandideerida Vabaühenduste Liidu nõukokku, et panustada oma oskuste ja kogemustega Liidu arengusse. Soovin olla Alari parim sõber.

Eestisse tulles (1998) alustasin tööd ÜRO esinduses Eestis ning jäin ÜRO süsteemi seitsmeks aastaks. Minu peamised tööülesanded olid seotud inimõiguste ja soolise võrdõiguslikkuse edendamisega, hiljem ka seksuaaltervise valdkonnaga. Paralleelselt riigi administratsiooni võimekuse tugevdamisega toetasime Eesti kodanikuühendusi, kes mainitud valdkondades tegutsesid. ÜRO huvikaitse eesmärgid nõudsid süsteemset tööd näiteks otsese meediasuhtluse, temaatiliste raportite avaldamise, individuaalsete kohtumiste poliitikute ja kõrgemate ametnikega ning seminaride ja õppereiside korraldamise kaudu. Aga kujundasime ka temaatiliste sõnumitega Marati aluspükse, mida muuhulgas ostis toonane kultuuriminister Urmas Paet.

Huvikaitse oli olulisel kohal ka siis, kui läksin Sotsiaalministeeriumisse soolise võrdõiguslikkuse osakonna juhatajaks (2005). Nimelt oli sooline võrdõiguslikkus põnev kontseptsioon, mida tuli tutvustada igale uuele ministrile, kantslerile ja kolleegile mõnest teisest ministeeriumist (välisministeerium oli sellest siiski juba kuulnud). Soolise võrdõiguslikkuse osakond alustas oma blogi, mis osutus üllatavalt populaarseks ja rabas avalikkust sellega, et riigiametnikud üldse sellise asja peale tulid.

Huvikaitse pole kadunud ka viimastel aastatel, kui olen vabaühendustes töötanud. Aastatel 2013–2015 osalesin eksperdina Eesti Inimõiguste Keskusega huvikaitse projektis, mille eesmärk oli võrdse kohtlemise seaduse muutmise (korrektsuse huvides tuleb küll tunnistada, et seadus on praeguseni muutmata). Alates 2015. aastast olen toimetanud Feministeeriumis, mis lisaks naiste õiguste teemalisele eestkostele püüab feministlikku kogukonda aktiveerida, et see internetist välja tuleks.

Huvikaitse puhul ei ole olemas ühte, lihtsat eduvalemit. Erinevate organisatsioonide, eesmärkide ja teemade puhul sobivad eri strateegiad. Olen ise erinevaid huvikaitsemeetodeid katsetanud, mõnikord on need hästi õnnestunud, teinekord mitte. Sageli on tulemusi näha alles aastaid hiljem.

Toetaksin hea meelega oma kogemuse ja pädevusega Vabaühenduste Liidu tiimi, kui te mulle selle võimaluse annate.

Tallinnas, Kadi Viik